

अस्तापास्तसमस्तभासि नभसः पारं प्रयाते रवा-
वास्थानीं समये समं नृपजनः सायत्तने संपतन् ।
संप्रत्येव सरोरुह्युतिमुषः पादांस्तवासेवितुं
प्रीत्युत्कर्षकृतो दशामुदयनस्येन्दोरिवोद्दीक्षते ॥

5 सागरिका । परिवृत्य राजानमवलोक्य सस्पृहम् । कथं । अग्रं सो रात्रा उदग्रणो जस्त
अहं तादेण दिष्ठा । ता परपेसणकरिसिदं मे सरीरं एदस्स दंसणेण बल्लमदं संवुत्तं ।
राजा । कथम् । उत्सवापहृतचेतोभिः संध्यातिक्रमो ऽप्यस्माभिर्नोपलक्षितः । देवि ।
पश्य । उदयतटात्तरितमियं प्राची सूचयति दिङ्मिशानाथम् ।
परिपाण्डुना मुखेन प्रियमिव हृदयस्थितं रमणी ।

10 देवि । तडुत्तिष्ठ । आवासाभ्यान्तरं प्रविशाव ।

सर्व उत्थाय परिक्रामति ।

सागरिका । कथं । पट्टिदा देवी । भोडु । तुरिदं गमिस्सं । राजानं सस्पृहं दृष्ट्वा निः-
श्चस्य च । हृद्धी हृद्धी । मन्दभाङ्गीए मए पेक्खिडुं पि चिरं ण पारिदो अग्रं जणो । इति
निष्क्रान्ता ।

15 राजा । परिक्रामन् ।

देवि तन्मुखपङ्कजेन शशिनः शोभातिरस्कारिणा
पश्याब्जानि विनिर्जितानि सहसा गच्छन्ति विच्छायताम् ।
श्रुत्वा ते परिवारवारवनितागीतानि भृङ्गाङ्गना
लीयन्ते मुकुलाक्षरेषु शनकैः संजातलज्जा इव ॥

20 इति निष्क्रान्ताः सर्वे ।

इति प्रथमो ऽङ्कः ।

ततः प्रविशति शारिकापञ्जरव्यग्रहस्ता सुसंगता ।

सुसंगता । हृद्धी हृद्धी । अथ कट्ठिं दाणिं मम हृत्थे इमं सारिग्रं णिक्खिविग्र गदा
मे पिग्रसही साम्रिग्रि भविस्सदि । अन्यतो दृष्ट्वा । एसक्खु णिउणिग्रि इदोञ्जेव्व आ-

25 अचक्खिदि । ततः प्रविशति निपुणिका ।

निपुणिका । उवलङ्घेक्खु मए भट्टिणो वुत्ततो । ता जाव गडुअ भट्टिणीए णिवेदेमि ।
इति परिक्रामति ।

सुसंगता । हृला णिउणिए । कट्ठिं दाणिं तुमं विम्हग्रिखित्ठिग्रिग्रि विग्र इधट्ठिदं
मं अवधीरिग्रि इदो अदिक्कमसि ।

30 निपुणिका । कथं । सुसंगदा । हृला सुसंगदे । सुट्ठु तए जाणिदं । एदं खु मम विम्हग्रस्स
कार्णां । अज्ज किल भट्टा सिरिपव्वदादो आग्रदस्स सिरिखण्डासणामधेग्रस्स धम्मिग्रस्स
सग्रासादो अग्रालकुसुमसंजणणदोहलं सिक्खिअ अत्तणो परिगट्ठिदं णोमालिग्रं कुसुम-